

บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยกลยุทธ์การตลาด เพื่อการเชื่อมโยงชุมชนกับการพัฒนาการท่องเที่ยวคลองมหาสวัสดิ์ จังหวัดนครปฐม ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้ทำวิจัยเห็นสมควรที่จะนำกลยุทธ์การตลาดมาปรับใช้เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านการบริหารจัดการด้านบริการการท่องเที่ยวได้อย่างครอบคลุมโดยการเชื่อมโยงสถานที่ท่องเที่ยวเทียบคลองมหาสวัสดิ์ กับชุมชนได้อย่างเต็มศักยภาพที่มีอยู่ โดยแบ่งออกเป็น 2 ประการ คือ

1. ด้านการบริหารจัดการการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยมุ่งเน้นให้ชุมชนได้ตระหนักถึงประวัติศาสตร์ความเป็นมาของชุมชนและอนุรักษ์วิถีชีวิตดั้งเดิมของตน แต่สามารถเชื่อมโยงวิถีชีวิตให้เข้ากับการส่งเสริมการท่องเที่ยวได้

2. สร้างความตระหนักให้กับผู้ประกอบการถึงการจัดสรรทรัพยากรในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถเชื่อมโยงให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมการท่องเที่ยวได้อย่างหลากหลายและทั่วถึงอีกทั้งช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับคนในชุมชน สินค้าที่ผลิตจากชุมชนและสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวที่จะแวะเวียนมาใช้บริการเพิ่มมากขึ้น อันจะเป็นการเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศต่อไป

1.สรุปผล

- 1.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ และทฤษฎีกลยุทธ์การตลาดเพื่อการบริหารจัดการในมาปรับใช้กับการส่งเสริมการท่องเที่ยว

- 1.2 การนำข้อมูลที่ได้มารวบรวมเพื่อสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนด

- 1.3 นำแบบสอบถามที่ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อปรับปรุงและทดสอบก่อนใช้จริง เพื่อให้สอดคล้องตรงกับวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนด

- 1.4 สอบถามจากนักท่องเที่ยวจำนวน 100 คน ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดสุวรรณาราม จำนวน 1 คน ประชาชนที่อาศัยในชุมชนคลองมหาสวัสดิ์ 80 คน เจ้าอาวาส 1 รูป รวมทั้งผู้ประกอบการจำนวน 18 คน

- 1.5 นำผลความต้องการที่ได้มาสรุปเป็นแผนในการบริหารจัดการการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

2. การอภิปรายผล

ชุมชนต้องสร้างความเชื่อมโยงทางด้านความรู้ความเข้าใจ ในการพัฒนาชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถนำความเจริญและรายได้มาสู่ชุมชนเพื่อความยั่งยืน

3. สรุปส่วนของ ผู้ประกอบการ คนในชุมชนบางส่วน วัดและโรงเรียน ที่ยังขาดความเชื่อมโยง เพราะผู้ประกอบการการท่องเที่ยวมิได้บรรจุวัตถุประสงค์ให้เข้าไปเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางด้านพุทธศาสนา ซึ่งการท่องเที่ยวในจังหวัดนครปฐมส่วนใหญ่จะเน้นการท่องเที่ยวแบบ “บวร” ซึ่งหมายถึง “บ” คือบ้าน หมายถึงชุมชนซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยว “ว” หมายถึงวัด และ “ร” คือโรงเรียน เพราะเจ้าอาวาสไม่ยินยอมให้ผู้ประกอบการพานักท่องเที่ยวเข้าไปจุดธูปเทียนบูชาพระในโบสถ์เนื่องจาก เมื่อนักท่องเที่ยวกราบไหว้บูชาพระเสร็จแล้วก็ออกไปท่องเที่ยวต่อ ขาดคนรับผิดชอบดูแลดับธูปเทียนดังกล่าว อีกประการหนึ่งของโบสถ์เกิดภัยก็ไม่สามารถหาคนรับผิดชอบได้ รวมทั้งวัดยังมีได้อนุญาตให้ผู้ประกอบการใช้บริเวณวัดที่ว่าง อยู่เป็นสถานที่จอดรถนักท่องเที่ยว หรือทำน้ำหน้าวัดก็ไม่อนุญาตให้ผู้ประกอบการใช้รับส่งนักท่องเที่ยว การจัดร้านค้าที่จำหน่ายอาหารและของที่ระลึกในบริเวณริมเขื่อนข้างวัดก็ไม่ได้มาตรฐานสุขอนามัย ผู้ประกอบการใช้โรงเรียนวัดสุวรรณเป็นสถานที่รองรับนักท่องเที่ยวแต่ยังขาดการเชื่อมโยงในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในโรงเรียนให้เต็มศักยภาพ เช่น ด้านทรัพยากรมนุษย์ได้จากการอบรมให้นักเรียนที่มีภูมิปัญญาอยู่ในชุมชนคลองมหาสวัสดิ์เป็นมัคคุเทศก์น้อย ปลูกฝังให้มีความรักท้องถิ่น มีความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์ของคลองมหาสวัสดิ์ และมีรายได้จากการเป็นมัคคุเทศก์แนะนำการท่องเที่ยว สถานที่รองรับนักท่องเที่ยวก่อนลงเรือล่องตามเส้นทางไม่ได้มาตรฐาน เนื่องจากอาศัยเขตวัดอยู่เจ้าอาวาสไม่อนุญาตให้ดำเนินการใด ๆ ที่เป็นสิ่งก่อสร้างในบริเวณวัด ทำให้พื้นที่การรองรับนักท่องเที่ยวขาดความเป็นมาตรฐานทั้งด้านตัวอาคาร สภาพแวดล้อม และความสะอาด